

de Regler, der her er foreslaaede. Men i øvrigt vil denne Sag selvfølgelig komme til Behandling i Toldraadet, og man vil der kunne komme ind paa saadanne Enkeltspørgsmaal, som det ærede Medlem rejste.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 24de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Theodor Jensen: Den højtærede Finansminister har misforstaaet mig paa nogle uvæsentlige Omraader. Jeg har med Hensyn til Arbejdet paa Toldboden sagt, at naar det gik normalt, det vil sige, naar der ikke var Travlhed derude, saa gik det godt, men saa snart der var Travlhed, indtraadte der Vanskeligheder, og disse er i Øjeblikket fra at være uheldige blevet skæbnesvangre for Landet.

Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister misforstod mig paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til, at det efter min og manges Mening er en Nødvendighed, at der bliver anlagt en Toldbod i den sydlige Havn, altsaa Syd for Langebro. Jeg mener nemlig, at der ikke er megen Tid at spille for at sikre sig de Arealer, som det er nødvendigt at have til Toldbod. Det vil let, mener jeg, kunne blive skæbnesvangert, hvis man ikke sikrer sig disse Arealer, endnu medens det er Tid. Og det er ikke for tidligt at gøre det nu, naar Havnen menes at være færdig til at blive taget i Brug om 2 Aar.

Finansministeren (Brandes): Jeg misforstod ikke det ærede Medlem. Jeg hørte meget vel, at han sagde, at man i Tide skulde sikre sig Arealer i den sydlige Havn for der at fremskaffe Mulighed for Udvidelse af Toldboden. Jeg er ikke fuldkommen sikker paa, at der ikke kunde være Arealer, som det var rimeligere at forsøge at skaffe sig end dem, det ærede Medlem her hentydede til. Men jeg maa atter her sige: Sligt koster Penge, mange Penge. Det kan ikke nytte, at man overfor enhver Ting siger: Den Ting er nødvendig, og det kan blive skæbnesvangert, hvis man ikke udfører den hurtigst muligt, thi der er en vis Grænse, som Finanserne sætter. Ganske vist, vil Handelsstanden af egen Drift samle de Millioner, der behøves, og tilbyde Finansministeriet dem, saa vil Forholdene stille sig anderledes, men jeg tvivler noget om, at Grosserer-Societetet vil gaa den Vej.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fæstegodssets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1553).

Sagen sættes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Ved dette Lovforslags anden Behandling i det andet Ting udtalte Ordføreren for Udvalget, at man ikke om denne Sag kunde sige, at den var jaget igennem Rigsdagen. Det kan man heller ikke sige, men det glædelige derved er dog, at for hver Gang Lovforslaget har været til Behandling, er det, forekommer det mig, blevet bedre og mere antageligt, saa at man nu staar overfor et Lovforslag, jeg paa det allerbedste kan anbefale dette Ting til uforandret Vedtagelse. Jeg kan ikke undlade at udtale min Tilfredshed med den Form, Lovforslaget har faaet. Ærede Medlemmer vil vide, at det undertiden er blevet sagt, at jeg ikke har haft saa megen Interesse for denne Sag som andre Medlemmer. Men jeg vil dog sige, at fra den Dag, Lovforslaget blev fremsat her i Rigsdagen, har det været mig magtpaaliggende at faa Sagen gennemført, helst paa saa god en Maade som muligt. Og nu er vi naaet til en Form, som jeg synes, jeg i høj Grad kan være tilfreds med. At det har taget nogen Tid, kan der da ikke siges stort om. Fæstespørgsmaalet har jo i sin Tid været et meget stort Spørgsmaal. Ganske vist omfattede Lovforslaget, da det blev fremsat, ikke saa mange Gaarde og Huse, som der har været tidligere, og efterhaanden, som Tiden er gaaet under dets Behandling, er adskillige Gaarde ved frivillig Overenskomst overgaaet til frit Eje. Alligevel glæder jeg mig over, at dette Lovforslag vel nu inden faa Dage vil være vedtaget, saa at denne store Sag dermed har faaet sin Afslutning.

Der er kun en eneste Paragraf i dette Lovforslag, som jeg savner. Ærede Med-